

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobce: **Česká republika - Finanční úřad pro Ústecký kraj**, IČO 72080043
se sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem

proti
žalovaným:

1. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]

2. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený ustanovenou opatrovníčí JUDr. Marcelou Dřevěnou,
advokátkou se sídlem: 9. května 26, 436 01 Litvínov

o 26 812 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I.** Žalovaný č. 1 [redacted], narozený [redacted], je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 26 812 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 26 812 Kč od 10.12. [redacted] do zaplacení, to vše ve splátkách po 1 000 Kč měsíčně, splatných vždy do posledního dne příslušného kalendářního měsíce, počínaje od prvního dne měsíce následujícího od právní moci tohoto rozhodnutí, pod ztrátou výhody splátek.
- II.** Žaloba, aby žalovaný č. 2 [redacted], narozený [redacted], zaplatil žalobkyni společně a nerozdílně s žalovaným č. 1 [redacted], narozeným [redacted], částku 26 812 Kč s příslušenstvím, se vůči žalovanému č. 2 [redacted], zamítá v celém rozsahu.

- III. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému č. 1 [REDACTED].
- IV. Žalovaný č. 2 [REDACTED] nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobkyni.
- V. Žalovanému č. 1 [REDACTED] se nestanoví povinnost k zaplacení soudního poplatku z částky 26 812 Kč na účet Okresního soudu v Mostě.
- VI. O odměně opatrovnice nezletilého žalovaného č. 2 [REDACTED] - tj. advokátky paní JUDr. Marcely Dřevěné - bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se žalobou, podanou dne 7.2.20[REDACTED] ve znění jejího doplnění ze dne 11.10.[REDACTED], domáhala vůči žalovaným č. 1) [REDACTED] a č. 2) nezletilému [REDACTED], který je synem žalovaného č. 1) [REDACTED], domáhala zaplacení částky 26 812 Kč a jako příslušenství pohledávky žádala zaplatit zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 26 812 Kč od 10.12.[REDACTED] do zaplacení. Argumentovala tak, že nezletilý žalovaný č. 2) [REDACTED] je vlastníkem tzv. dětského konta vedeného u [REDACTED] - číslo účtu: [REDACTED] - na který žalobkyně v důsledku písařského pochybení, tedy omylem, dne 1.8.20[REDACTED] převedla částku ve výši 56 812 Kč představující vrácení přeplatku na daních daňovému subjektu [REDACTED], který měl být správně převeden tomuto subjektu na jeho účet u [REDACTED] - číslo účtu: [REDACTED]. Písařské pochybení žalobkyně v údajích o čísle účtu spočívá v tom, že tato nedopatřením uvedla za pomlčkou následující po trojčísle „[REDACTED]“ místo devíti čísel v pořadí „[REDACTED]“ nesprávně čísel deset v pořadí „[REDACTED]“, což si uvědomila až po té, co už byl příkaz k převodu částky 56 812 Kč na chybně označený účet odeslán bance k provedení, přičemž bankovní operaci již nebylo možné přerušit či zrušit. Poukazovala na to, že žalovaní č. 1) a č. 2) neměli vůči žalobkyni ke dni 1.8.20[REDACTED] a v období následujícím žádný nárok na peněžité plnění, takže jim muselo být zřejmé, že přípsaná částka 56 812 Kč jim nenáleží. Dále poukazovala na to, že přesto žalovaný č. 1) [REDACTED] dne [REDACTED] omylem převedenou částku 56 812 Kč z účtu žalovaného č. 2) v plné výši vybral a pro svou osobní potřebu z této částky spotřeboval sumu ve výši 26 812 Kč. Na výzvu žalobkyně jí tento vrátil z částky 56 812 Kč pouze sumu 30 000 Kč s vysvětlením, že částku 26 812 Kč vrátit nemůže, protože ji už spotřeboval. Důsledně tomu se podle názoru žalobkyně obohatili na její úkor bez právního důvodu v rozsahu částky 26 812 Kč oba žalovaní, které tato proto před podáním žaloby vyzvala k dobrovolnému vrácení částky 26 812 Kč. Na její výzvu však tito nereagovali, takže částka 26 812 Kč zůstala nadále neuhrzena. Podle žalobkyně by měli na uplatněný nárok plnit oba žalovaní, a to společně a nerozdílně, protože pasivní legitimace žalovaného č. 1) je dána tím, že částku 26 812 Kč tento vyzvedl a fakticky ji užil jako plnění bez právního důvodu na své potřeby, a pasivní legitimace žalovaného č. 2) je dána tím, že byl majitelem účtu, na který byla tato částka v důsledku výše zmíněného písařského pochybení připsána. Skutečnost, že žalovaný č. 2) s částkou 26 812 Kč nijak nenakládal, je podle žalobkyně v případě jejího požadavku na vrácení bezdůvodného obohacení nerozhodná.

2. Žalovaný č. 1) [REDACTED] se k věci samé vyjádřil až před soudem při jednání dne 29.10.2018, k němuž se osobně dostavil. Potvrdil, že on a žalovaný č. 2) jsou blízkými příbuznými, že on je

otcem nezl. žalovaného č. 2) [redacted]. Nezpochybnil tvrzení žalobkyně o tom, že vlastníkem tzv. dětského konta číslo účtu: [redacted] vedeného u [redacted], byl ke dni 1.8. [redacted] a násl. jeho nezl syn [redacted], že on jako jeho zákonný zástupce měl oprávnění přístupu na tento účet, že proto mohl dne 9.8. [redacted] částku 56 812 Kč z tohoto účtu vybrat, že je pravdou, že z této částky žalobkyni vrátil posléze pouze částku 30 000 Kč, protože částku v rozsahu 26 812 Kč spotřeboval v domnění, že se jedná o sociální dávky přiznané pro něj a jeho rodinu. Potvrdil, že částku 26 812 Kč žalobkyni doposud nezaplatil on ani jeho nezl syn [redacted]. Sporným činil tvrzení žalobkyně o existenci bezdůvodného obohacení v rozsahu částky 26 812 Kč na straně obou žalovaných. Poukazoval na skutečnost, že kvůli částce 26 812 Kč mu nebyly přiznány sociální dávky od Úřadu práce ČR – kontaktní pracoviště [redacted] od září [redacted], protože pro tento úřad tato částka představovala jeho příjem za srpen [redacted], který byl vzat v úvahu při rozhodování o soc. dávkách za období od září [redacted] a násl., že tento úřad už se nezabýval tím, že žalovaný, popřípadě jeho syn [redacted], bude muset částku 26 812 Kč žalobkyni vrátit, že mu tedy tento příjem v budoucnu nezůstane zachován. Tvrdil, že bezdůvodně by se na úkor žalobkyně obohatil tehdy, když by vedle částky 26 812 Kč získal ještě z prostředků státu v rozhodném období soc. dávky, což se však v daném případě nestalo. Navrhoval proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v celém rozsahu.

3. Nezletilý žalovaný č. 2) [redacted] byl s ohledem na střet zájmů mezi ním a jeho rodiči v tomto řízení zastoupen advokátkou paní JUDr. Marcelou Dřevěnou jako kolizním opatrovníkem ustanoveným mu Okresním soudem v Mostě usnesením č.j.: 20 Nc 25045/2017-13, ze dne 29.11.20 [redacted]. Jejím prostřednictvím a posléze pak dne 29.10.2018 též osobně se tento k věci samé před soudem vyjádřil tak, že s žalobou o zaplacení částky 26 812 Kč nesouhlasí. Navrhoval, aby byla jako nedůvodná zamítnuta v celém rozsahu. Odmítal tvrzení žalobkyně o tom, že by se on s ohledem na okolnosti případu na její úkor v rozsahu částky 26 812 Kč bezdůvodně obohatil a že by na jeho straně vznikl důvod pro zaplacení této částky vůči žalobkyni. Namítal, že ryze formalistický výklad práva, že on by měl žalobkyni částku 26 812 Kč zaplatit proto, že byla připsána bez právního důvodu na jeho účet, není v daném případě na místě, protože on částku 26 812 Kč z účtu nevyzvedl a nijak s ní ani nenakládal, respektive ji nespotřeboval. Odkazoval na skutečnost, že v době vzniku bezdůvodného obohacení mu bylo [redacted] let, takže s bankou ohledně jeho účtu jednal jeho otec žalovaný č. 1) [redacted], který toto nijak nezpochybňoval. Shodně jako žalovaný č. 1) [redacted] pak dále poukazoval na skutečnost, že kvůli částce 26 812 Kč nepřiznal Úřad práce ČR – Kontaktní pracoviště [redacted] od září [redacted] žalovanému č. 1) [redacted] soc. dávky, protože částku 26 812 Kč považoval za příjem, aniž by se zabýval tím, že žalovaný č. 1) [redacted] může být v budoucnu povolán žalobkyní k vrácení této částky jakožto tvrzeného plnění bez právního důvodu.

4. S obranou žalovaných č. 1) [redacted] a č. 2) nezl. [redacted] žalobkyně nesouhlasila. Setrvala na podané žalobě v celém rozsahu vůči oběma žalovaným. Poukazovala na skutečnost, že daňový přeplatek ve výši 56 812 Kč po zjištění, že byl vyplacen nesprávně na dětské konto žalovaného č. 2) [redacted], zaplatila znovu na účet oprávněného daňového subjektu, takže znovu čerpala finanční prostředky ve výši 56 812 Kč, že výplatou částky 56 812 Kč na nesprávný účet – tedy na účet žalovaného č. 2) – jí vznikla majetková újma ve výši 56 812 Kč, která byla dosud kompenzována pouze v rozsahu částky 30 000 Kč, kterou jí posléze žalovaný č. 1) [redacted] vrátil. Ke kompenzaci majetkové újmy v rozsahu částky 26 812 Kč doposud nedošlo. Dále odkazovala na své podání ze dne 5.9.20 [redacted], ve kterém pro potřebu tohoto řízení vysvětlila, že Ministerstvo financí ČR, pod které spadá žalobkyně, a Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, pod které spadá Úřad práce ČR, tvoří ve státním rozpočtu samostatné kapitoly dle zák.č. 218/2000 Sb., tj. zákon o rozpočtových pravidlech, že nelze ani v případě

prokázání výše nevyplacených sociálních dávek pohledávku evidovanou v kapitole účetnictví Ministerstva financí ČR odepsat. (blíže viz č.l.: 59-60).

5.Z výše uvedených stanovisek účastníků je v daném případě zřejmá jako nesporná skutečnost, že žalobkyni spadající pod působnost Ministerstva financí ČR vznikla újma ve výši 26 812 Kč, a to způsobem shora popsaným, která by měla představovat bezdůvodné obohacení v poměrech žalovaného č.1) [redacted] a nezl.žalovaného č.2) [redacted], kteří vůči žalobkyni ke dni 1.8.[redacted] a násl. neměli žádný nárok na peněžité či jiné plnění. Protože oběma žalovanými byl zpochybněn právní důvod pro zaplacení částky 26 812 Kč tvrzený žalobkyní, což měla být existence bezdůvodného obohacení v tomto rozsahu na straně každého z žalovaných, soustředil soud dokazování především ke zjištění existence či neexistence právního důvodu pro vrácení částky 26 812 Kč žalobkyni na straně žalovaného č. 1) a dále na straně žalovaného č. 2).

6.Potřebná skutková zjištění soud čerpal z provedených listinných důkazů.

7.Takto bylo zjištěno, že žalobkyně měla v roce [redacted] podle ust. § 155 odst. 2 zák.č. 280/2009 Sb., tj. daňový řád, jako správce daně vrátit na žádost daňového subjektu [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], Ústí nad Labem, tomuto subjektu vratitelný daňový přeplatek ve výši 56 812 Kč na jeho účet číslo: [redacted] vedený u [redacted] (důkaz: přihláška k registraci daňového subjektu – právnické osoby – s údajem o jeho čísle účtu u peněžního ústavu). Žalobkyně proto dala České národní bance dne 1.8.[redacted] příkaz, aby tato převedla na účet příjemce – číslo účtu: [redacted] – částku 56 812 CZK (Kč) – variabilní symbol: [redacted]. V příkazu k úhradě došlo na straně žalobkyně k písařskému pochybení v údajích o čísle účtu příjemce, protože toto místo účtu daňového subjektu [redacted], IČ: [redacted] – tj. číslo: [redacted] vedeného u [redacted] uvedla do příkazu k úhradě číslo účtu: [redacted], takto rozšířila písařským chybením údaj o čísle účtu příjemce o jednu nulu. Z variabilního symbolu: [redacted], kterým bylo identifikační číslo příjemce (oprávněného daňového subjektu), však vyplývá, že částka 56 812 Kč byla správně určena pro příjemce - společnost [redacted], IČ: [redacted]. Byla však v důsledku uvedené písařské chyby připsána dne 1.8.[redacted] na tzv. dětské konto nezl. žalovaného č. 2) [redacted] – číslo účtu: [redacted] – vedené rovněž u [redacted] (důkaz: potvrzení o provedení transakce z 27.9.[redacted] dopis [redacted] ze 17.10.[redacted] sdělení informace o majiteli účtu číslo: [redacted]). Z periodického výpisu z účtu nezl.žalovaného č. 2) [redacted] vedeného u [redacted] číslo účtu: [redacted] - za období od 16.7.[redacted] do 16.8.[redacted] bylo zjištěno, že se jednalo o tzv. dětské konto, jehož majitelem byl nezl. [redacted], jehož otcí [redacted] [redacted], posílala výpisy z účtu na adresu: [redacted]. Z údajů o pohybu finančních prostředků na tomto účtu pak bylo zjištěno, že dne 1.8.2[redacted] byla na tento účet připsána jako úhrada z jiné banky od plátce FÚ pro Ústecký kraj s variabilním symbolem: [redacted] do rubriky příjem částka 56 812 Kč. Tato částka se nacházela na uvedeném účtu žalovaného č.2) nezl. [redacted] do 9.8.[redacted], kdy ji z tohoto účtu vybral žalovaný č. 1) J[redacted] jako součást hotovosti ve výši 58 000 Kč, která se sestávala z částky 56 812 Kč od žalobkyně a ve zbytku pak z částky 1 920 Kč připsané na předmětný účet dne 9.8.2[redacted] plátcem Úřadem práce Ústí nad Labem. Dále z předmětného výpisu z účtu bylo zjištěno, že po datu 9.8.2[redacted] činil žalovaný č. 1) [redacted] dvakrát dotaz na zůstatek na účtu v bankomatu, a to ve dnech 10.8.[redacted] a 12.8.[redacted], kdy byl zůstatek na účtu minusový. Dne 15.8.[redacted] byla na předmětný účet připsána jako příjem částka 1 824 Kč od plátce Úřadu práce Ústí nad Labem a téhož byla na předmětný účet připsána jako další příjem od Úřadu práce Ústí nad Labem částka 9 755 Kč. Tyto částky z účtu vybral dne 15.8.[redacted] jako hotovost ve výši 11 000 Kč a dále jako platbu kartou ve výši 500 Kč za nákup v prodejně TESCO [redacted] žalovaný č. 1) [redacted]. S ohledem na tato zjištění má soud za prokázané, že obrana žalovaného

č.1) ██████████, že se tento při výběru hotovosti z účtu žalovaného č. 2) dne 9.8.██████████ ve výši 58 000 Kč domníval, že částka 56 812 Kč je sociální dávkou od Úřadu práce Ústí nad Labem, byla ryze účelová, protože z informace banky o platbě 56 812 Kč uvedené ve výpisu z účtu žalovaného č. 2) za období od 16.7.██████████ do 16.8.██████████ je zřejmé, že jejím plátcem byl Finanční úřad Ústí nad Labem a nikoliv Úřad práce Ústí nad Labem, který na předmětný účet vyplácel žalovanému č. 1) ██████████ soc. dávky – příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, přičemž žalovaný č. 1) ██████████ měl z rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem o přiznání příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení vědomost o tom, kolik činí měsíční výše těchto dávek. Opakované dotazy žalovaného č. 1) ██████████ na zůstatek na účtu, které tento učinil ve dnech 10.8.██████████ a 12.8.██████████, pak potvrzují závěr soudu o tom, že žalovaný č.1) ██████████ si musel být vědom toho, že částka 56 812 Kč jemu ani žalovanému nezl ██████████ nenáleží, jinak by nezjišťoval, zda už byly připsány na předmětný účet další jím očekávané platby soc. dávek za měsíc srpen ██████████ od Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem. Ty byly na předmětný účet připsány jako platby od Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem dne 15.8.██████████. Jednalo se o soc. dávky ve výši 1 834 Kč a dále ve výši 9 755 Kč, které žalovaný č.1) ihned dne 15.8.██████████ jako hotovost z účtu vybral. Tehdy už musel mít žalovaný č. 1) ██████████ s jistotou potvrzeno, že částka 56 812 Kč od Finančního úřadu Ústí nad Labem, která byla připsána na účet 1.8.██████████, na tento účet správně nepatří. Ke dni 15.8.██████████ byly na uvedený účet vyplaceny všechny soc. dávky, které mu byly přiznány Úřadem práce Ústí nad Labem za měsíc srpen ██████████, přičemž jejich součet činil celkem částku 13 509 Kč. Takto má soud za vyvrácené tvrzení žalovaného č. 1) ██████████, že by se na něj mělo pohlížet jako na tzv. poctivého příjemce, který v srpnu ██████████ očekával od Úřadu práce Ústí nad Labem výplatu soc. dávek a který proto částku 56 812 Kč považoval za soc. dávky a proto ji také 9.8.██████████ z účtu vybral a následně pak v rozsahu částky 26 812 Kč i spotřeboval. (důkaz: periodický výpis z účtu žalovaného č. 2) za období od 16.7.██████████ do 16.8.██████████, rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Most o přiznaných soc. dávkách splatných v srpnu 20██████████). Tento závěr soudu pak dále nalézá oporu také v obsahu protokolu sepsaného s žalovaným č. 1) ██████████ a jeho manželkou ██████████ dne 14.9.██████████ na Úřadu práce ČR - krajská pobočka úřadu práce v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Litvínov, kde sám žalovaný č. 1) ██████████ sdělil, že částka 56 812 Kč od Finančního úřadu v Ústí nad Labem byla na účet žalovaného č.2) ██████████ vyplacena neoprávněně. Uvedl tehdy dále, že Finančnímu úřadu v Ústí nad Labem vrátil z částky 56 812 Kč zpět pouze částku 30 000 Kč, že částku 26 812 Kč už nemá a nemá ani peníze na její vrácení, že by ji mohl pouze postupně splácet.(důkaz – protokol ze dne 14.9.██████████). Dále tento závěr soudu nalézá též oporu v obsahu protokolu sepsaného s žalovaným č. 1) ██████████ za přítomnosti jeho manželky ██████████ dne 19.9.██████████ na Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště ██████████, kdy žalovaný č. 1) ██████████ k částce 26 812 Kč uvedl, že ji použil pro své účely, že nakoupil věci pro děti do školy, oblečení, obuv, potraviny, že část použil na zaplacení nájemného, protože mu nebyla vyplacena dávka státní sociální podpory a příspěvek na živobytí. Tehdy také uvedl, že nesouhlasí s tím, aby částka 26 812 Kč byla započítána jako příjem, protože se domnívá, že trpí za chybu někoho jiného. Od úřednice úřadu práce dostal informaci jak má dále postupovat a jaké doklady má na úřad práce předložit z důvodu posouzení jeho nároku na soc. dávky za měsíc září ██████████.(důkaz – protokol ze dne 19.9.██████████). Dne 21.9.██████████ oznámil žalovanému č. 1) ██████████ písemně Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště ██████████, pod č.j.: 113732/2016/LTV, že zahájil z moci úřední správní řízení ve věci změny výše dávky příspěvku na živobytí. Z odůvodnění tohoto oznámení pak vyplývá, že do příjmů žalovaného č. 1) ██████████ za měsíc srpen ██████████ byla započtena také částka 26 812 Kč. Tuto listinu žalovaný č. 1) ██████████ osobně převzal dne 21.9.██████████.(důkaz – oznámení ÚP ČR ze dne 21.9.██████████). Rozhodnutím č.j.: 118974/2016/LTV dne 5.10.██████████ rozhodl Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště ██████████, tak, že od 1.9.██████████ odňal žalovanému č. 1) ██████████ dávku příspěvek na živobytí, a to z důvodu

změny příjmových poměrů, do nichž zahrnul částku 26 812 Kč, která byla vyplacena neoprávněně Finančním úřadem v Ústí nad Labem dne 1.8. [redacted] na účet společně posuzované osoby [redacted], a to ve výši 56 812 Kč, přičemž v rozsahu částky 26 812 Kč tyto finanční prostředky žalovaný č. 1) [redacted] použil pro vlastní potřebu a potřebu své rodiny. S ohledem na započtený příjem tehdy žalovaný č. 1) [redacted] nesplnil předpoklady pro přiznání příspěvku na živobytí za měsíc září [redacted], proto mu byl tento příspěvek od 1.9. [redacted] odňat. (důkaz – rozhodnutí o odnětí příspěvku na živobytí ze dne 5.10. [redacted]. Oznámením ze dne 5.10. [redacted] č.j.: 118959/2016/LTV oznámil žalovanému č. 1) [redacted] Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [redacted], že z moci úřední zahájil správní řízení ve věci odnětí dávky – doplatku na bydlení příjemci [redacted] a to z důvodu změny v celkových započitatelných příjmech v období srpna [redacted], do kterých zahrnul také částku 26 812 Kč vyplacenou neoprávněně na účet společně posuzované osoby [redacted] Finančním úřadem v Ústí nad Labem, kterou [redacted] spotřeboval a nevrátil. Tuto listinu žalovaný č. 1) [redacted] převzal osobně dne 5.10. [redacted]. (důkaz – oznámení ÚP ČR ze dne 5.10. [redacted]). Rozhodnutím č.j.: 119826/2016/LTV, vydaným dne 7.10. [redacted] rozhodl Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [redacted], tak, že se [redacted] odnímá od 1.9. [redacted] dávka doplatek na bydlení, protože do jeho příjmů za měsíc srpen 20 [redacted] byla zahrnuta také částka 26 812 Kč, která byla dne 1.8. [redacted] zaslána neoprávněně na účet společně posuzované osoby [redacted] a kterou [redacted] dle jeho vyjádření ze dne 19.9. [redacted] použil také částečně na úhradu nájemného a služeb spojených s bydlením. (důkaz – rozhodnutí ÚP ČR ze dne 7.10. [redacted]). Právě s poukazem na rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [redacted], ze dne 5.10. [redacted] o odnětí příspěvku na živobytí od 1.9. [redacted] žalovanému [redacted] a dále na rozhodnutí téhož úřadu ze dne 7.10. [redacted] o odnětí doplatku na bydlení od 1.9. [redacted] žalovanému [redacted] tvrdili shodně oba žalovaní, že by neměli žalobkyni částku 26 812 Kč vracet, protože tato byla zahrnuta do příjmů žalovaného č. 1) [redacted] při výpočtu příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení za období od 1.9. [redacted] a kvůli této částce mu pak dávky nebyly přiznány. Odkazovali na to, že je nejisté, zda by v případě vrácení částky 26 812 Kč žalobkyni, Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [redacted], znovu posoudil poměry žalovaného č. 1) [redacted] a rozhodl by o tom, zda mu zpětně přiznává odňatý příspěvek na živobytí za období od 1.9. [redacted] a dále odňatý doplatek na bydlení za období od 1.9. [redacted] když důvodem pro jejich nepřiznání byla částka 26 812 Kč zahrnutá do rozhodných příjmů za měsíc srpen [redacted]. Žalovaní namítali, že pokud by částku 26 812 Kč žalobkyni vrátili, zůstali by bez kompenzace za odňatý příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení za období od 1.9. [redacted]. Na tuto námitku žalovaných reagovala žalobkyně odkazem na zák.č. 218/2000 Sb., tj. zákon o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák.č. 218/2000 Sb.“), podle jehož ust. § 10 se člení příjmy a výdaje státního rozpočtu na kapitoly, které vyjadřují okruh působnosti a odpovědnosti ústředních orgánů státní správy a dalších organizačních složek státu stanovených zák.č. 2/1969 Sb., tj. zákon o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, stanoví-li zvláštní zákon, že tyto organizační složky státu mají samostatnou kapitolu ve státním rozpočtu nebo že mají postavení ústředního orgánu státní správy, popřípadě že mají postavení ústředního orgánu státní správy pro rozpočtové účely. Poukazovala na to, že Ministerstvo financí ČR, pod které spadá žalobkyně, a též Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, pod které spadá Úřad práce ČR, tvoří ve státním rozpočtu samostatné kapitoly, že proto nelze ani v případě prokázání výše nevyplacených sociálních dávek, pohledávku evidovanou v kapitole účetnictví Ministerstva financí ČR odepsat. Dále žalobkyně odkazovala na její interní předpisy, a to Interní sdělení č.j.: 56658/7100-60134-106151 Generálního finančního ředitelství v Praze, body č. 2.4 a č. 2.5, z nichž vyplývá, že pověřený pracovník finančního úřadu zpracuje na základě předaných podkladů žádost o poskytnutí prostředků na pokrytí škody z rozpočtu provozních výdajů, že prostředky z rozpočtového výdajového účtu se poukážou na příslušný daňový účet finančního úřadu a že

Oddělení EDA FÚ zahájí činnost směřující k vrácení chybně zaslaných prostředků od příjemce, který je neoprávněně získal, a to zpět na účet finančního úřadu. Dále odkazovala ještě na bod 2.14, ze kterého se podává, že pokud subjekt na základě výzvy bezdůvodné obohacení dobrovolně nevrátí, uplatní finanční úřad právo na vydání bezdůvodného obohacení žalobou u soudu. Totéž pak vyplývá i ze Směrnice č. 5/2015 Generálního finančního ředitelství ze dne 30.3.2015, zejména z jejího článku 10, ve kterém je také stanoveno, že vůči dlužníku, který dluh nezaplátí dobrovolně na základě předžalobní výzvy, se nárok na zaplacení dluhu uplatní žalobou u příslušného soudu. (důkaz – interní sdělení Generálního finančního ředitelství pro finanční úřady, směrnice Generálního finančního ředitelství č. 5/2015). Žalobkyně poukazovala dále na skutečnost, že i kdyby vznikl přeplatek na straně Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [REDAKCE] z důvodu odnětí příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení za období od 1.9. [REDAKCE] konkrétně za měsíc září [REDAKCE] kvůli zahrnutí částky 26 812 Kč do příjmů [REDAKCE] za měsíc srpen [REDAKCE], že by nebylo možné takový přeplatek týkající se jiné rozpočtové kapitoly započítat na pohledávku žalobkyně ve výši 26 812 Kč, která se také týká jiné rozpočtové kapitoly. Dále poukazovala na to, že v případě [REDAKCE] se každý měsíc měnila výše příspěvku na živobytí a také výše doplatku na bydlení, což vyplývá z jednotlivých rozhodnutí o těchto dávkách, které postupně vydal v období roku [REDAKCE] Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [REDAKCE] v případě žadatele [REDAKCE]. S touto argumentací žalobkyně žalovaní nesouhlasili a setrvali nadále na svém stanovisku, že v jejich případě k bezdůvodnému obohacení na úkor žalobkyně nedošlo.

8. Tvrzení žalovaného č. 1) [REDAKCE] o tom, že kvůli zahrnutí neoprávněně vyplacené částky 26 812 Kč na účet společně posuzované osoby [REDAKCE] v srpnu [REDAKCE] Úřadem práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [REDAKCE], měl být tento zkrácen na příspěvku na živobytí a na doplatku na bydlení nejen za měsíc září [REDAKCE], ale i v období následujícím, bylo vyvráceno obsahem listinných důkazů, konkrétně oznámením Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [REDAKCE], adresovaným žalovanému č. 1) [REDAKCE] č.j.: 133560/2016/LTV ze dne 9.11. [REDAKCE], kterým byl [REDAKCE] [REDAKCE] přiznán od října [REDAKCE] doplatek na bydlení ve výši 2 633 Kč. Dále rozhodnutím téhož úřadu č.j.: 138679/2016/LTV, ze dne 23.11. [REDAKCE], kterým byl [REDAKCE] přiznán od 1.11. [REDAKCE] doplatek na bydlení v částce 2 344 Kč měsíčně. Dále oznámením téhož úřadu č.j.: 149412/2016/LTV, ze dne 14.12. [REDAKCE], kterým byl [REDAKCE] přiznán doplatek na bydlení od 1.12. [REDAKCE] ve výši 3 133 Kč měsíčně. Dále oznámením téhož úřadu č.j.: 133458/2016/LTV, ze dne 9.11. [REDAKCE], o přiznání příspěvku na živobytí [REDAKCE] za období od 1.10. [REDAKCE] ve výši 11 618 Kč měsíčně. Dále rozhodnutím téhož úřadu č.j.: 138661/2016/LTV, ze dne 23.11. [REDAKCE], kterým byl [REDAKCE] přiznán od 1.11. [REDAKCE] příspěvek na živobytí ve výši 10 946 Kč měsíčně. Shodný poznatek pak vyplývá též z přehledu o výplatách příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení žalovanému č. 1) [REDAKCE] v období od září [REDAKCE] do prosince [REDAKCE] na č.l.: 52, a sice, že příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení mu byl odňat jen v měsíci září [REDAKCE] že za měsíce říjen, listopad a prosinec roku [REDAKCE] mu byl opětovně přiznán a také vyplacen, a to složenkou, příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení v částkách výše uvedených. Takto má soud za prokázané, že k částce 26 812 Kč přihlížel Úřad práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [REDAKCE], k jako započitatelnému příjmu na straně žalovaného č. 1) [REDAKCE] jen v měsíci srpnu [REDAKCE], a to při rozhodování o příspěvku na živobytí a o doplatku na bydlení za měsíc září [REDAKCE] a že také jen v měsíci září [REDAKCE] byl [REDAKCE] odňat příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. Z uvedených důkazů jednoznačně vyplývá, že v měsících říjnu, listopadu a prosinci [REDAKCE] byl žalovanému č. 1) [REDAKCE] přiznán a vyplacen jak příspěvek na živobytí, tak doplatek na bydlení, a to za situace, kdy částka 26 812 Kč do jeho příjmů pro toto období zahrnuta nebyla. Soud provedl důkaz též přehledem o výplatách příspěvku na živobytí a příspěvku na bydlení žalovanému č. 1) [REDAKCE] za období od ledna [REDAKCE] do prosince [REDAKCE] (viz č.l.: 50-52), ze kterého zjistil, že jak výše příspěvku na živobytí, tak výše doplatku na bydlení

se v případě žalovaného [REDAKCE] v tomto období měnila každý měsíc, a to v závislosti na výši rozhodných příjmů na jedné straně a započitatelných nákladů a okruhu společně posuzovaných osob na straně druhé. Nelze proto určit, v jaké výši by [REDAKCE] teoreticky náležel příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení za měsíc září [REDAKCE] v případě, že by částka 26 812 Kč nebyla zahrnuta do rozhodných příjmů v měsíci srpnu [REDAKCE].

9. Žalobkyně dále prokázala, že před podáním žaloby u zdejšího soudu výzvou ze dne 28.11. [REDAKCE], kterou doručila žalovanému č. 1) [REDAKCE] dne 2.12. [REDAKCE], vyzvala žalovaného č. 1) [REDAKCE] k zaplacení částky 26 812 Kč, a to jednak jako dlužníka a dále jako zákonného zástupce žalovaného č. 2) nezl. [REDAKCE]. Oba žalovaní v této souvislosti shodně potvrdili, že na výzvu neodpověděli a částku 26 812 Kč žalobkyni nezaplatili.

10. Jiné důkazy soud ve věci neprováděl. Po zhodnocení výše uvedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl k závěru, že s ohledem na zjištění učiněná na jejich základě není provedení jiných důkazů pro rozhodnutí v předmětné věci třeba.

11. Vycházel proto ze shora zjištěného skutkového stavu, který po stránce právní posoudil následovně.

12. Podle ust. § 2991 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., tj. občanský zákoník účinný od 1.1.2014, musí ten, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, vydat ochuzenému, oč se obohatil. Podle důvodové zprávy k zák.č. 89/2012 Sb. je třeba sousloví „bez spravedlivého důvodu“ vykládat se zřetelem k tomu, zda je obohacení v konkrétním případě ospravedlnitelné, přičemž na to nelze usuzovat jen z existence nebo neexistence právního důvodu plnění, nýbrž je třeba vycházet i ze zásad slušnosti a zvyklostí soukromého života.

13. V ust. § 2991 odst. 2 zák.č. 89/2012 Sb. je uveden demonstrativní výčet skutkových podstat bezdůvodného obohacení, a to tak, že bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, či plněním z právního důvodu, který odpadl, či protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

14. Z ust. § 3000 zák.č. 89/2012 Sb. vyplývá, že poctivý příjemce vydá, co nabyl, nanejvýš však v rozsahu, v jakém obohacení při uplatnění práva trvá.

15. Podle ust. § 3003 zák.č. 89/2012 Sb. platí, že nepoctivý příjemce vydá, co nabyl v době, kdy obohacení získal.

16. Podle ust. § 3004 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. platí, že obohacený, který nebyl v dobré víře, vydá vše, co obohacením nabyl, včetně plodů a užitků; rovněž nahradí užitek, který by ochuzený získal. Zcizil-li předmět bezdůvodného obohacení za úplatu, má ochuzený právo požadovat, aby mu byla podle jeho volby vydána buď peněžitá náhrada, anebo co obohacený zcizením utřžil.

17. Vzhledem k tomu, že v daném případě došlo ke vzniku bezdůvodného obohacení v důsledku chyby v čísle účtu v převodním příkazu vystaveném žalobkyní, na jehož základě pak byla dne 1.8. [REDAKCE] částka 56 812 Kč připsána na nesprávný účet, a to na účet nezl. žalovaného č. 2) [REDAKCE], vzal soud v rámci právního posouzení věci vedle výše uvedených ustanovení upravujících bezdůvodné obohacení v úvahu ještě ust. § 2662 zák.č. 89/2012 Sb., ze kterého vyplývá, že majitelem účtu je ten subjekt, pro který byl podle smlouvy o účtu účet zřízen a veden. Dále vzal v úvahu ust. § 2664 zák.č. 89/2012 Sb., ze kterého vyplývá, že s peněžními prostředky na účtu může majitel účtu a za podmínek ujednaných ve smlouvě i jeho zmocněnec nakládat ujednaným způsobem. Nevyplývá-li ze zmocnění opak, nezaniká smrtí zmocnitele. 18. Rovněž vzal v úvahu ust. § 2673 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., ze kterého vyplývá, že ten, kdo

vede účet, oznámí majiteli účtu vložení či výběr hotovosti nebo převod peněžních prostředků, k němuž došlo v uplynulém kalendářním měsíci, bez zbytečného odkladu po skončení kalendářního měsíce.

19.V rámci právního posouzení věci dospěl soud s ohledem na zjištění, že dne 1.8. [redacted] byla v důsledku písařské chyby v čísle účtu příjemce v příkazu k úhradě, který vyhotovila žalobkyně, která mínila provést bankovní transakci, a to převod daňového přeplatku ve výši 56 812 Kč daňovému subjektu společnosti [redacted], IČ: [redacted], na jeho účet u [redacted] číslo účtu: [redacted], připsána částka 56 812 Kč na účet jiného příjemce, a sice na účet číslo: [redacted], který podle potvrzení [redacted] [redacted], byl tzv. dětským kontem, jehož majitelem byl nezl. žalovaný č. 2) [redacted], za kterého nakládal s peněžními prostředky na tomto účtu jako jeho zmocněnec - zákonný zástupce jeho otec [redacted], tedy žalovaný č. 1), k závěru, že takto došlo dne 1.8. [redacted] ve smyslu ust. § 2991 odst. 1 a 2 zák.č. 89/2012 Sb. k bezdůvodnému obohacení na úkor žalobkyně jakožto ochuzeného, protože částka 56 812 Kč připsaná tento den v důsledku chyby v příkazu k úhradě na účet číslo: [redacted] byla plněním bez právního důvodu, tedy majetkovým prospěchem, protože vůči žalovanému č.1) [redacted] a nezl žalovanému č. 2) [redacted] žalobkyně neměla žádnou platební povinnost. To bylo mezi účastníky řízení nesporné a vyplývá to též z provedených listinných důkazů. Dále účastníci shodně potvrdili, že žalovaný č. 1) [redacted] vrátil žalobkyni na úhradu bezdůvodného obohacení ve výši 56 812 Kč dosud částku 30 000 Kč, takže neuhrazena zůstala částka 26 812 Kč. Ohledně této částky žalobkyně žádala, aby povinnost k jejímu zaplacení byla uložena jako solidární oběma žalovaným. S tímto názorem žalobkyně se však soud neztotožnil. Z provedeného dokazování sice vyplývá, že majitelem účtu číslo: [redacted], na který byla dne 1.8. [redacted] částka 56 812 Kč bez právního důvodu připsána, byl podle smlouvy o účtu – tedy podle ust. § 2662 zák.č. 89/2012 Sb. nezl. žalovaný č. 2) [redacted], narozený dne [redacted], kterému bylo v té době [redacted] let, takže jako nezletilý mohl s účtem disponovat pouze prostřednictvím svého zmocněnce – zákonného zástupce – jímž byl jeho otec [redacted], tedy žalovaný č. 1). Tento také potvrdil 17.9. [redacted] a 19.9. [redacted] na Úřadu práce ČR – krajská pobočka pro Ústecký kraj, kontaktní pracoviště [redacted], že to byl on, kdo vybral dne 9.8. [redacted] částku 56 812 Kč z účtu číslo: [redacted] a že z této částky také spotřeboval sumu 26 812 Kč pro potřebu svou a své rodiny. Takto bylo jednoznačně prokázáno, že nezl. žalovaný č.2) [redacted] částku 56 812 Kč z uvedeného účtu dne 9.8. [redacted] nevybral, neměl ji ani ve fyzickém držení a ani s ní nedisponoval, respektive ji v rozsahu částky 26 812 Kč nespoteboval. Na základě tohoto zjištění dospěl soud v případě nezl. žalovaného č. 2) [redacted] k závěru, že jej nelze s ohledem na tyto specifické okolnosti případu považovat za subjekt, který se na úkor žalobkyně obohatil. Formalistický výklad ust. § 2991 odst.1 zák.č. 89/2012 Sb., že jeho odpovědnost je dána tím, že byl vlastníkem účtu, na který byla částka 56 812 Kč bez právního důvodu dne 9.8. [redacted] připsána, by vedl k vydání nespravedlivého rozhodnutí v jeho případě. Podle ust. § 3 odst. 2 písm.c) zák.č. 89/2012 Sb. soud v případě žalovaného č. 2) nezl. [redacted] musel vzít v úvahu při úvaze, zda tento odpovídá či neodpovídá za bezdůvodné obohacení ve výši 26 812 Kč také zásadu, že nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu. Nezl. žalovaný č. 2) nedostával výpisy z účtu od [redacted] Ty dostával jeho otec [redacted]. Nemohl s ohledem na závislost na svých rodičích ani bránit zřízení tzv. dětského konta na jeho jméno. Čelit dispozicím s finančními prostředky na účtu, které prováděl jeho otec. S ohledem na tyto závěry proto soud vůči žalovanému č. 2) [redacted] žalobu jako nedůvodnou zamítl v celém rozsahu. (viz výrok sub. II).

20.U žalovaného č. 1) [redacted] má soud za prokázané, že v jeho případě k bezdůvodnému obohacení ve smyslu ust. § 2991 odst. 1 a 2 zák.č. 89/2012 Sb. na úkor žalobkyně v rozsahu částky 26 812 Kč došlo. Výpisem z účtu číslo: [redacted] za období od 16.7. [redacted] do

16.8. [redacted] byla totiž vyvrácena jeho námitka, že by měl být považován za tzv. poctivého či dobrověrného příjemce částky 56 812 Kč, resp. nevrácené částky 26 812 Kč. Ve výpisu z účtu byla částka 56 812 Kč připsaná dne 1.8. [redacted] řádně označena údajem o plátcí, jímž byl Finanční úřad Ústí nad Labem, dále variabilním symbolem, kterým bylo identifikační číslo daňového subjektu, kterému měla být vratka daně ve výši 56 812 Kč vrácena na účet. Jednalo se o číslo: [redacted]. Od Finančního úřadu v Ústí nad Labem žalovaný č. 1) [redacted] žádnou platbu neočekával. V případě soc. dávek je ve výpisu z účtu jako jejich plátce vždy uveden Úřad práce ČR. Z příslušných rozhodnutí či písemných oznámení Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [redacted], měl žalovaný č. 1) [redacted] vědomost o tom, v jaké výši mu byl v jednotlivých měsících roku [redacted] přiznán příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, které si nechával vyplácet na účet – dětské konto – nezl. žalovaného č. 2. Z přehledu o výplatách soc. dávek za rok [redacted] pak vyplývá, že nedošlo ani k žádnému prodlení v jejich výplatě, takže žalovaný nemohl očekávat ani žádnou vyšší částku z důvodu případné kapitalizace soc. dávek. Částku 56 812 Kč vybral žalovaný č. 1) z účtu číslo: [redacted] dne 9.8. [redacted] a dne 15.8. [redacted] už byly na tento účet připsány soc. dávky, které mu byly přiznány za měsíc srpen [redacted], které také dne 15.8. [redacted] žalovaný č. 1) z účtu vybral. Tehdy si musel být žalovaný č. 1) vědom toho, že částka 56 812 Kč od Finančního úřadu Ústí nad Labem na účet nepatří, že by ji měl vrátit. To však žalovaný č. 1) v rozsahu částky 26 812 Kč neučinil. Z uvedených důvodů nelze žalovaného č. 1) [redacted] považovat za tzv. poctivého příjemce ve smyslu ust. § 3000 zák.č. 89/2012 Sb. Nedopadá proto na něj dobrodiní plynoucí z ust. § 3000 zák.č. 89/2012 Sb., že by měl vydat ochuzenému bezdůvodné obohacení v rozsahu, v jakém obohacení při uplatnění práva trvá. Tzn., že by nemusel vydat bezdůvodné obohacení, které bylo fakticky zkonsumováno či došlo k jeho úplnému zániku jiným způsobem. Obrana žalovaného č. 1) [redacted], že bezdůvodné obohacení v rozsahu částky 26 812 Kč by mělo být kompenzováno státu České republiky - Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj – tím, že žalovanému č. 1) byl odňat za měsíc září [redacted] příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, byla vyvrácena ust. § 10 zák.č. 218/2000 Sb., tj. zákon o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ze kterého vyplývá, že žalobkyně spadá do rozpočtové kapitoly určené Ministerstvu financí ČR, zatímco Úřad práce ČR spadá do rozpočtové kapitoly určené pro Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, takže případnou úsporu státu z titulu odňatého příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení za měsíc září [redacted] v případě žalovaného č. 1) [redacted] nelze započítat na úhradu částky 26 812 Kč, která je pohledávkou Finančního úřadu pro Ústecký kraj, který spadá do resortu Ministerstva financí ČR a nikoliv do resortu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, kde by případná úspora z titulu odnětí jmenovaných soc. dávek za měsíc září [redacted] teoreticky mohla vzniknout. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 1) [redacted] doposud částku 26 812 Kč žalobkyni nezaplátil, ač byl k tomu vyzván tzv. předžalobní výzvou, kterou fyzicky převzal. S poukazem na ust. § 3004 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb. bylo proto žalovanému č. 1) [redacted] uloženo, aby tento částku 26 812 Kč žalobkyni jakožto bezdůvodné obohacení zaplatil, a to včetně požadovaného zákonného ročního úroku z prodlení podle ust. § 1968 ve spojení s ust. § 1970 zák.č. 89/2012 Sb. a dále ve spojení s ust. § 2 vl. nař.č. 351/2013 Sb. (viz výrok sub. I).

21. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovaným č. 1) [redacted] bylo rozhodnuto za situace, kdy by s ohledem na princip úspěchu ve věci měla žalobkyně, která měla plný úspěch ve věci vůči žalovanému č. 1) [redacted], právo na plnou náhradu nákladů řízení vůči žalovanému č. 1) [redacted]. Žalobkyně byla ze zákona osvobozena od soudního poplatku, takže tento náklad jí nevznikl. Práva na náhradu hotových výdajů se tato výslovně vzdala. Soud proto o náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovaným č. 1) [redacted] rozhodl tak, že žalovanému č. 1) [redacted] povinnost k náhradě nákladů řízení žalobkyni neuložil. Vzal v úvahu nepříznivé finanční poměry tohoto žalovaného, které by odůvodňovaly i užití ust. § 150 zák.č. 99/63 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), při rozhodování o náhradě nákladů řízení. (viz výrok sub. III).

22. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a nezl.žalovaným č. 2) [redacted] bylo rozhodováno za situace, kdy plný úspěch ve věci měl vůči žalobkyni žalovaný č. 2) [redacted]. Příslušelo by mu proto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobkyni v plné výši. Žalovaný č. 2) [redacted] se však práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal. Důsledně tomu soud žalobkyni povinnost k náhradě nákladů řízení vůči žalovanému č. 2) [redacted] nestanovil. (viz výrok sub. IV).

23. Podle ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/91 Sb., tj. zákon o soudních poplatcích, by měl žalovaný č. 1) [redacted] s ohledem na výsledek řízení mezi ním a žalobkyní zaplatit státu soudní poplatek ve výši 5 % z částky 26 812 Kč, když žalobkyně byla od povinnosti k zaplacení soudního poplatku osvobozena podle zák.č. 549/91 Sb. V době vydání tohoto rozhodnutí je žalovaný č. 1) [redacted] osobou bez příjmu, neboť byl vyřazen z evidence na Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště [redacted], z důvodu zmeškání termínu kontaktní návštěvy na úřadu práce. Soud proto dospěl k závěru s ohledem na jeho nepříznivé majetkové poměry a nedostatečný příjem, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků podle ust. § 138 odst. 1 o.s.ř. a povinnost k zaplacení soudního poplatku proto žalovanému č. 1) [redacted] nestanovil.(viz výrok sub. V).

24.Ve výroku sub. VI soud deklaroval, že o odměně opatrovnice nezl. žalovaného č. 2) advokátky paní JUDr. Marcely Dřevěné za výkon funkce opatrovníka před soudem prvního stupně bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

25.Podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. bylo žalovanému č. 1) [redacted] z důvodu jeho nepříznivých příjmových a majetkových poměrů povoleno, aby zaplatil částku 26 812 Kč s příslušenstvím žalobkyni postupně ve splátkách po 1 000 Kč měsíčně, a to pod ztrátou výhody splátek.

26.Tolik odůvodnění rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se plnění domáhat soudním výkonem rozhodnutí, respektive exekucí.

Most 29. října 2018

JUDr. Marie Švecová v. r.
samosoudkyně